

SARDINIE

JUNI 2016

deel 1

BESCHRIJVING TOCHT

Een bijzondere vakantiebestemming. Dat is Sardinië. Dit nog vrij onbekende Italiaanse eiland in de Middellandse Zee vol verborgen schoonheden heeft een afmeting van bijna de grootte van Nederland. Reizen naar Sardegna, zoals de Italianen dit eiland noemen, is reizen naar een eiland met een kustlijn van maar liefst 2000 kilometer vol steile kliffen, verlaten baaien, geheimzinnige grotten en lege witte zandstranden. Het ruwe bergachtige binnenland met steile rotspieken die worden afgewisseld door diepe kloven en grotten zijn geschikt om heerlijke wandelingen te maken. Of slenter tijdens uw rondreis door de smalle straten met allerlei winkeltjes in de statig en elegante steden met Spaanse architectuur. Met zijn subtropisch klimaat wordt het in de zomer heel warm, terwijl de mistral voor de nodige verfrissing en een gezond kleurtje zorgt. Geen twijfel mogelijk: een vakantie op dit prachtige eiland vergeet je nooit meer.

Alle wandelingen die we hier gemaakt hebben staan beschreven in de Rother wandelgids van Sardinië. Hieronder een kaartje met daarop de wandelingen die we gedaan hebben, behalve twee wandelingen die buiten de kaart liggen. Het zijn de dikke felgekleurde wandelingen.

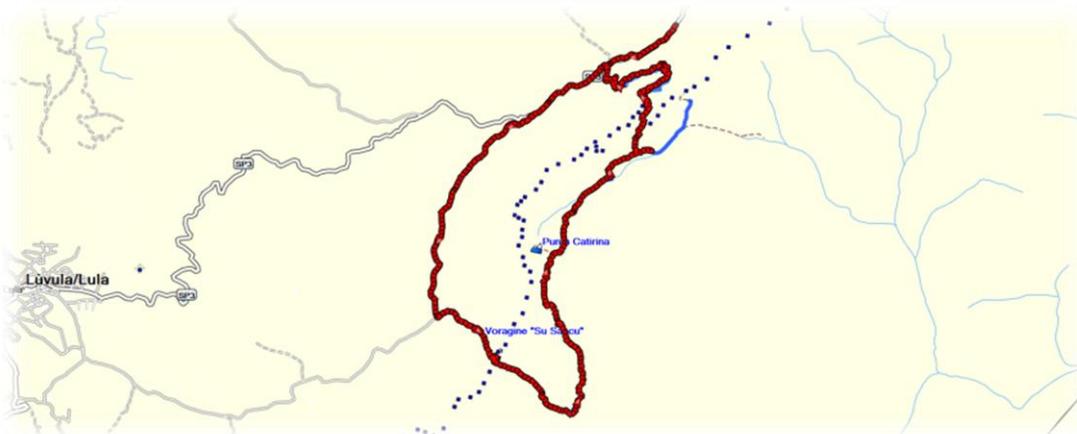
DEELNEMERS

Van links naar rechts hebben we Ludwig D'Haese (Merchtem), Guido Claesen (Tervuren), Myriam De Rese (Blanden), Josine Rommens (Knokke) en Henri Van den Broeck (Gijzegem)

Maandag 13 juni 2016

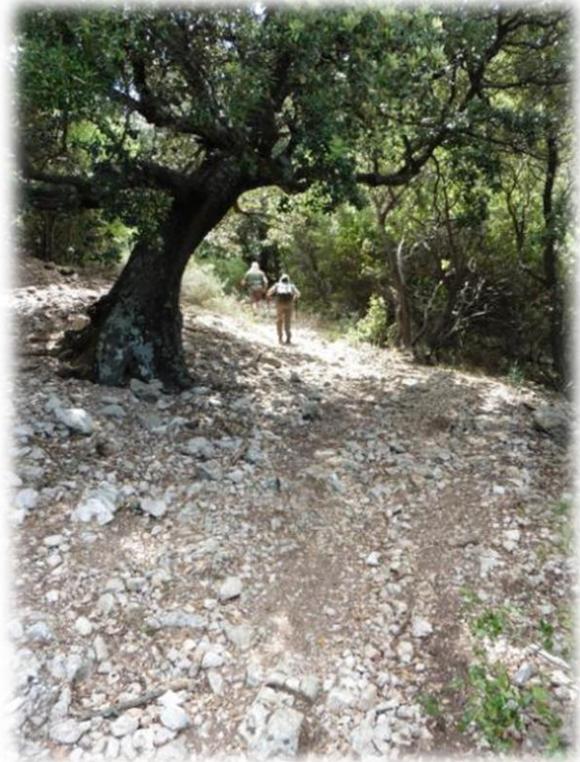
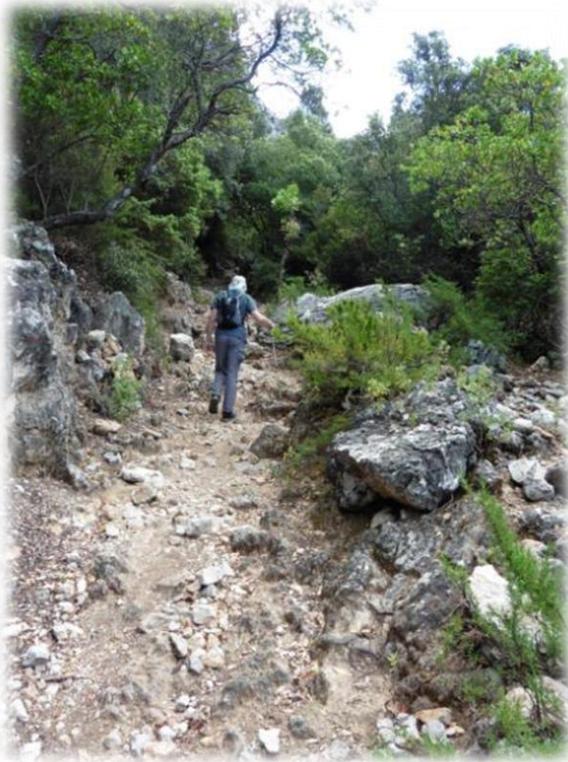
- Soort : Luswandeling Nr. 13
- Plaats/naam : Punta Catrina
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 4 uur

Bij vertrek krijgen we al een eerste zicht op het massief dat we gaan beklimmen.

Gisteren zijn we, met een Ryanairtoestel van Charleroi, geland in Alghero, Sardinië. Van daaruit was het nog zowat drie uur rijden tot onze vakantiewoning in Cala Gonone.

Het kleurencontrast tussen witte kalksteen, groene eikenbossen en geel bloeiende maquis vormt de bijzondere schoonheid van de wandeling.

Traag maar zeker stijgen we naar de eenzame hoogvlakte Su Campu'e Susu en naar de uitzichttop Punta Catrina.

Op weg naar de top beukt de mistralwind hevig op ons in. Zo erg zelfs dat op een bepaald ogenblik de dames op handen en voeten dienden verder te gaan. Een wandeling naar de Punta Catrina wordt omschreven als een van de mooiste wandelingen in het zuidelijke deel van de Monte Albo.

Eens aan de achterkant van de berg hebben we minder last van de mistral. De Punta Catrina staat bekend om zijn ongerepte hoogvlakten tussen steile kalkrotsen.

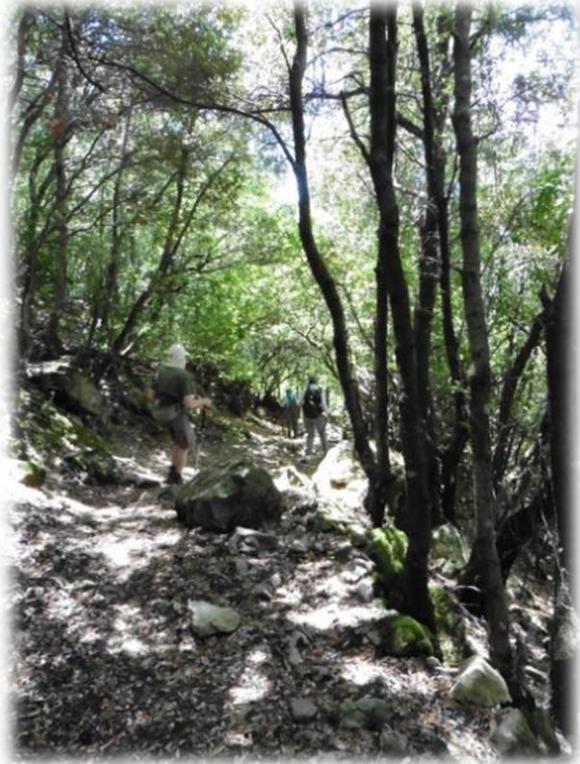

Iedereen heeft de voorbije nacht slecht geslapen. De mistral is gisterenavond begonnen en deed alle deuren en ramen van het huis rammelen.

Bij de Romeinen dwong deze wind zoveel ontzag af dat ze hem "magistralis" (meesterlijk) noemden. De naam "mistral" is afkomstig uit het (Zuid-Franse) dialect langue d'oc van de Provençaalse taal en betekent "meesterlijk". De wind wordt in het Occitaans "mistrau", in het Catalaans "mestral", in het Castiliaans "maestral" en in het Italiaans en Corsicaans "maestrale" genoemd.

De bijzonder krachtige noorden- tot noordwestenwind, door sommige auteurs mistral général genoemd, kan windkracht 9 (stormkracht) bereiken en soms zelfs windkracht 10 of 11.

De mistral is een krachtige noordelijke wind. Hij is het bekendste voorbeeld van een versnelde wind. De mistral ontstaat wanneer er zich een gebied van lage luchtdruk boven de Golf van Genua bevindt, de Genuadepressie.

Het vakantiehuis dat we huren heeft een mooi uitzicht op zee, heeft twee terrassen en voldoet min of meer aan onze verwachtingen. Ikzelf slaap in de woonkamer.

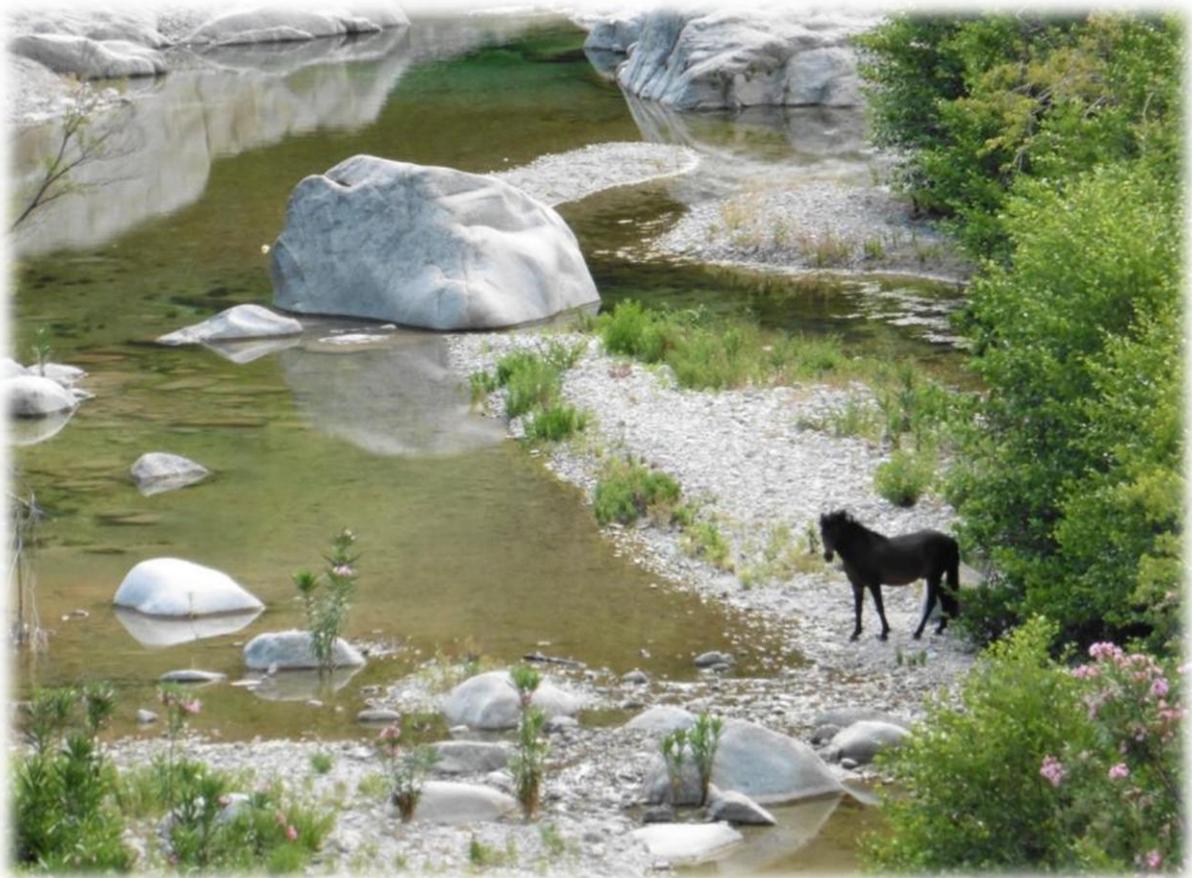
Als de wind niet te hevig is eten we buiten. Met dit mooie weer zitten we eigenlijk niet zo veel binnen. We hebben een televisie maar deze zal tijdens het verlof geen enkele keer aangezet worden.

Dinsdag 14 juni 2016

- Soort : Heen- en terugwandeling Nr. 17
- Plaats/naam : Gorrupu kloof
- Afstand : 18 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur

De wandeling naar de kloof start aan de Sa Barva brug waar je tevens uw auto kunt parkeren op een bewaakte maar betalende parking.

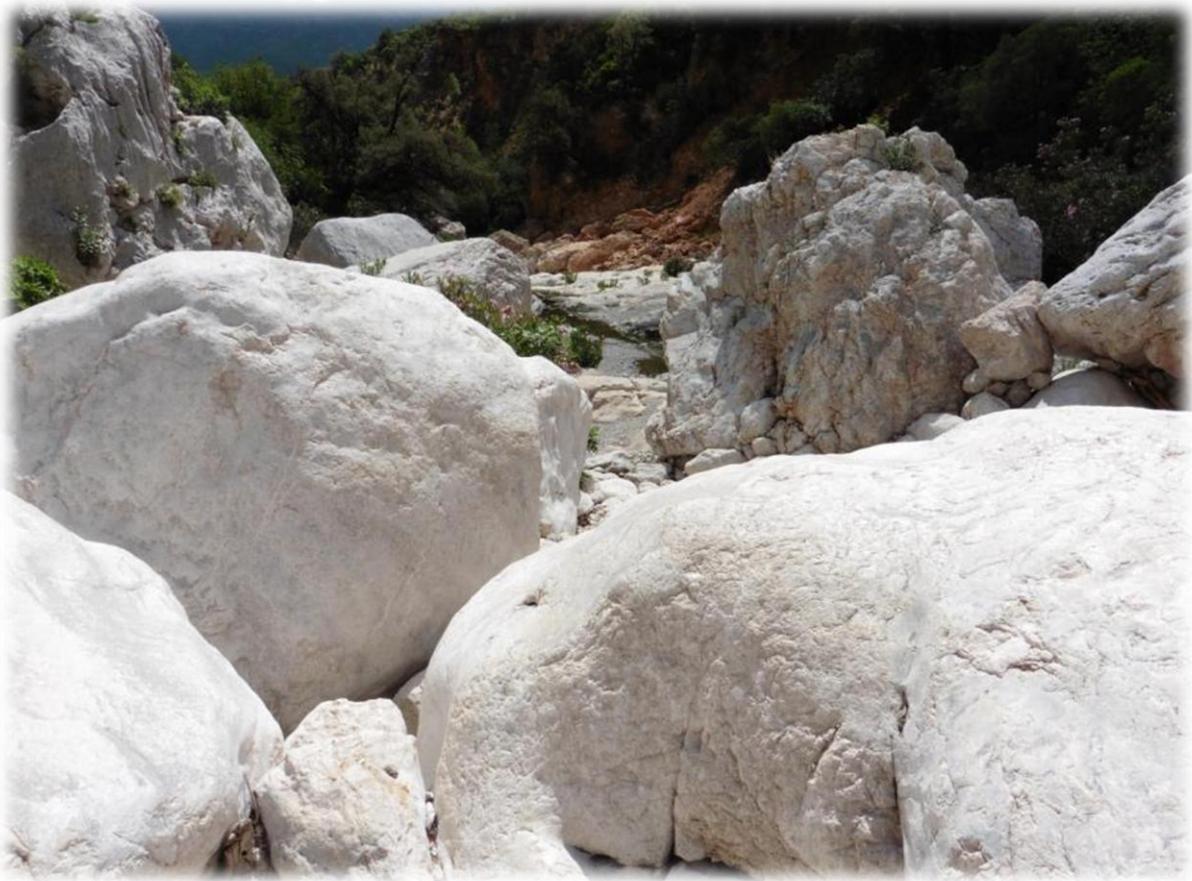

De Gola di Gorropu, ook wel su Gorropu genoemd, is een van de diepste kloven in Europa. Deze kloof ligt in het Supramonte bergmassief. Ze wordt veel bezocht ondanks het feit dat de wandeling naar de kloof lang is.

Aan de kloof moet je toegangsgeld betalen en vertelt een medewerker kort wat er te zien is en waar je op moet letten. De kloof zelf is ingedeeld in een groene en gele route.

De kloof is spectaculair. Als je door deze kloof loopt, voel je je erg nietig. De wanden zijn op sommige plaatsen meer dan 300 meter hoog en er liggen (soms metershoge) witte zwerfkeien.

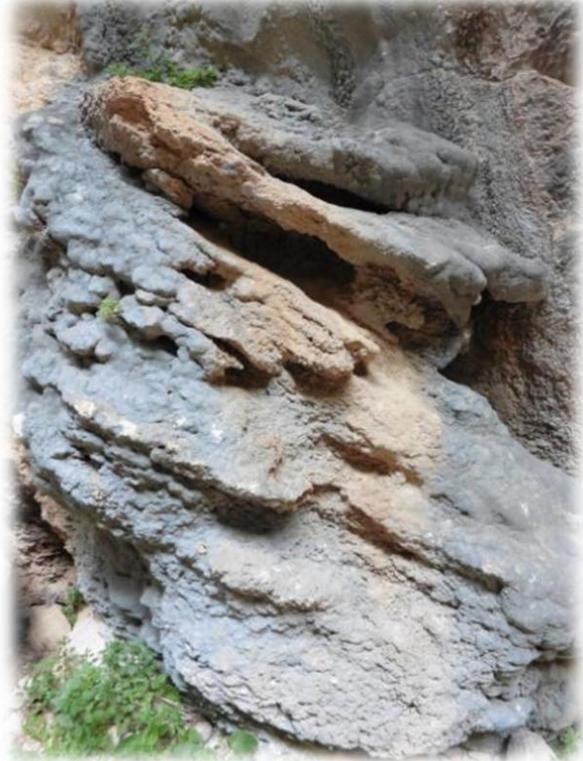
Soms dien je over de witte keien heen te klauteren. De witte keien in combinatie met de kleuren van de wanden geven een prachtig effect. Je valt van de ene verbazing in de andere.

De groene route is enigszins toegankelijk gemaakt. Hierbij moet je denken aan een boomstammetje dat tegen een rotsblok is gelegd om er wat makkelijker overheen te komen en markeringen die zijn gemaakt om de eenvoudigste route aan te geven.

Men wil het allemaal zo “natuurlijk mogelijk” houden. Daarbij loopt de kloof in de winter weer vol met water en het kolkende water verwoest alles wat gemaakt is. De groene route komt langs het smalste gedeelte van de kloof. Dit is het mooiste gedeelte. De gele route is niet meer geprepareerd. De meeste proberen het nog wel om verder te komen, maar houden het snel voor gezien.

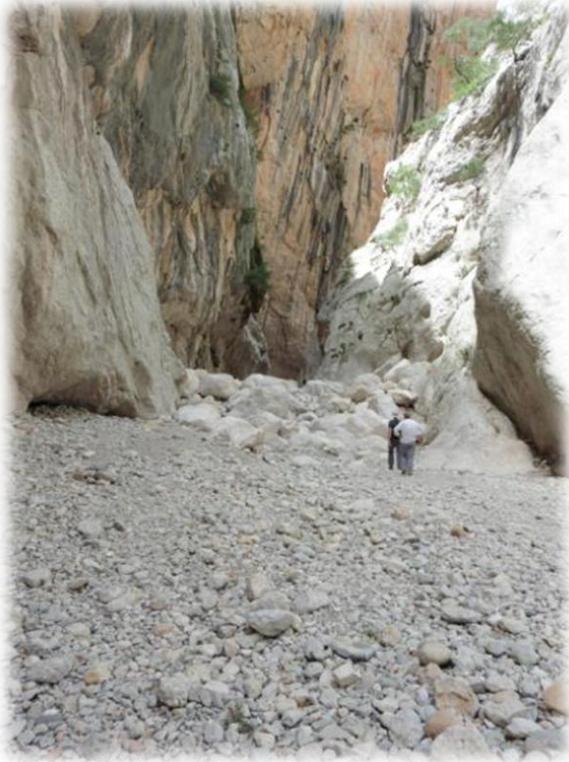
Je komt tijdens deze wandeling langs waterbronnen. Dit is niet voor niets. Hier kun je je waterflesjes bijvullen die je hard nodig hebt tijdens de wandeling.

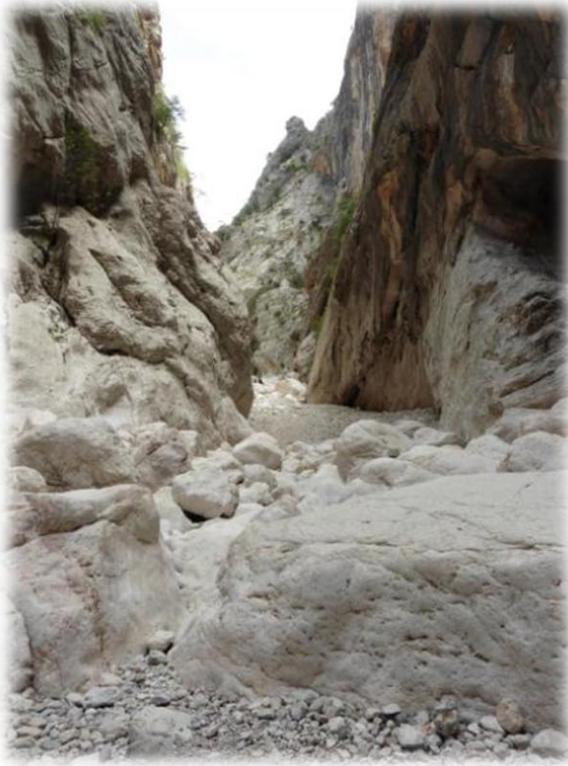
Da dames zijn mee gegaan tot op het einde van de groene wandelweg. Daar waar het gele gedeelte begint zijn ze teruggekeerd.

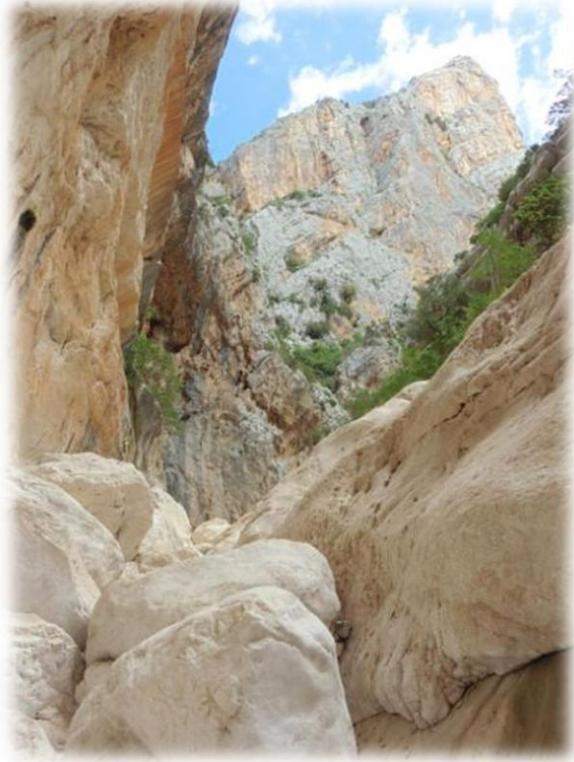
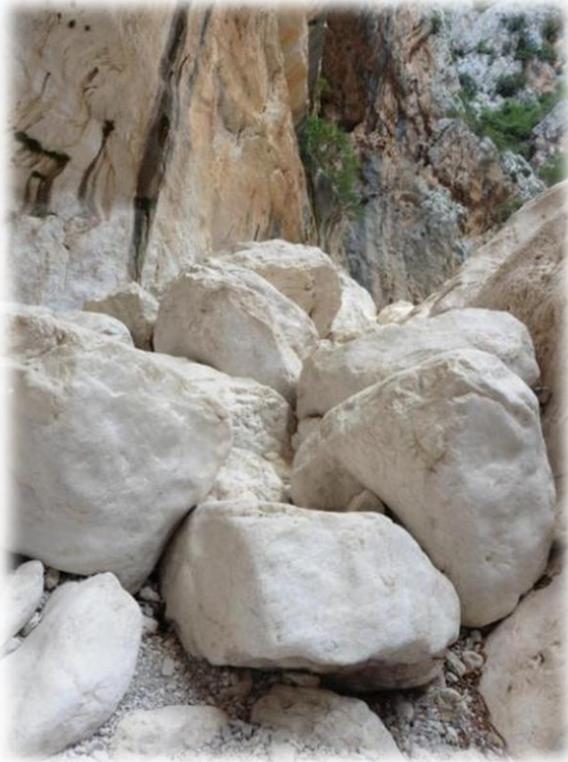
Het gele traject wordt meestal gedaan onder leiding van een gids. Als je een gids inhuurt krijg je ook een klimhelm te leen.

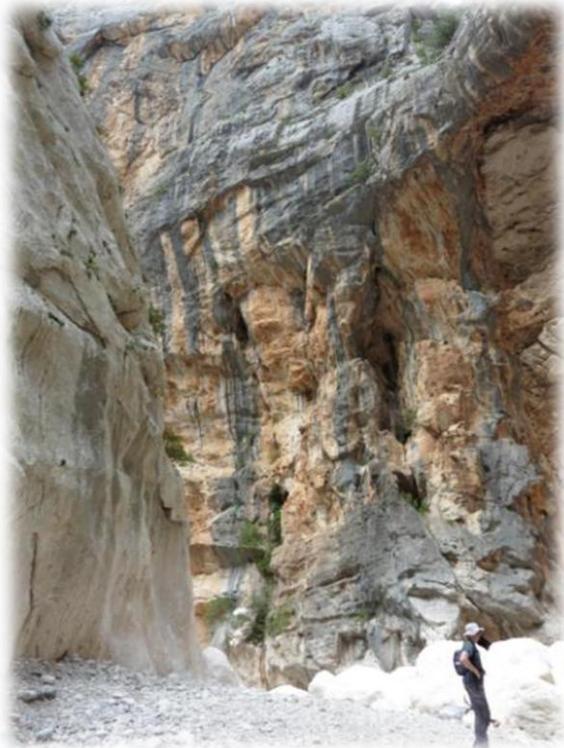
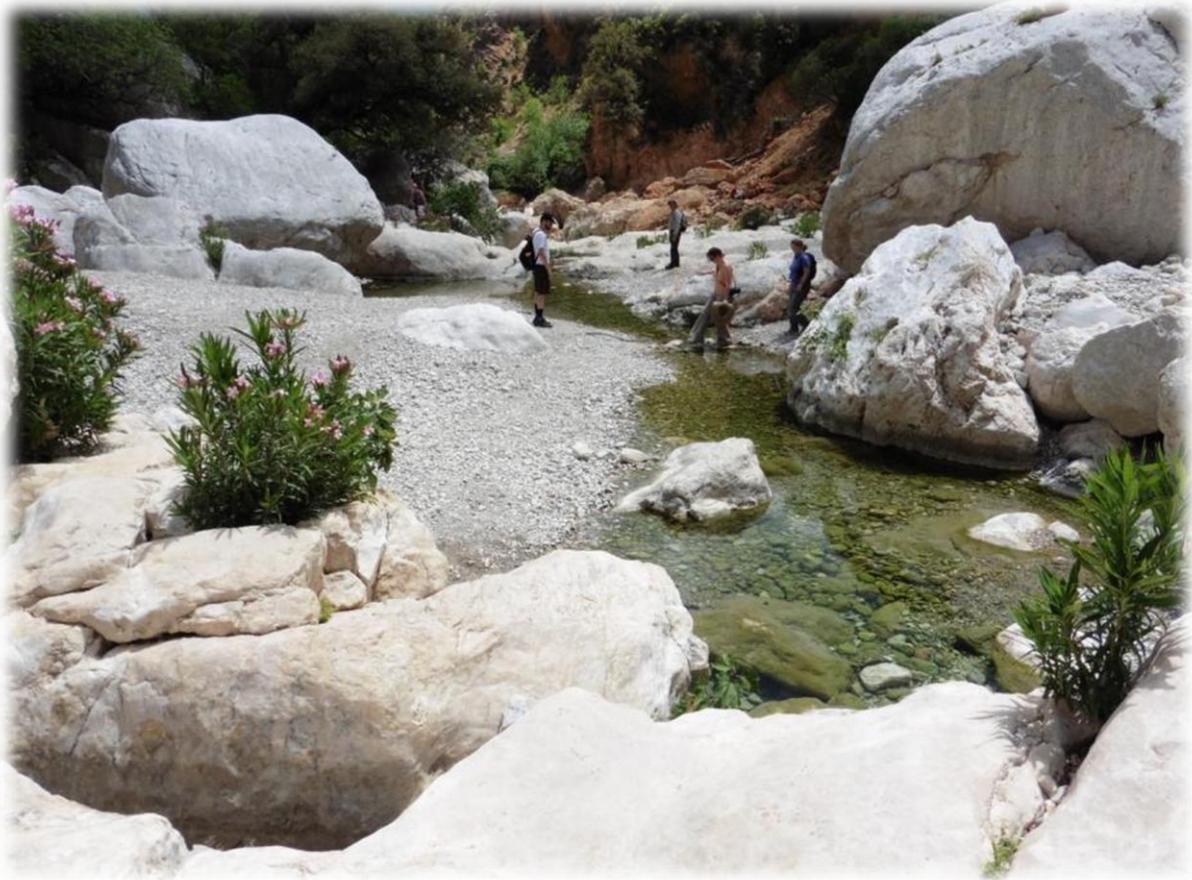
Hier en daar dien je via schuine hellende wanden omhoog of omlaag. Soms zijn er vaste touwen die je zeker nodig hebt.

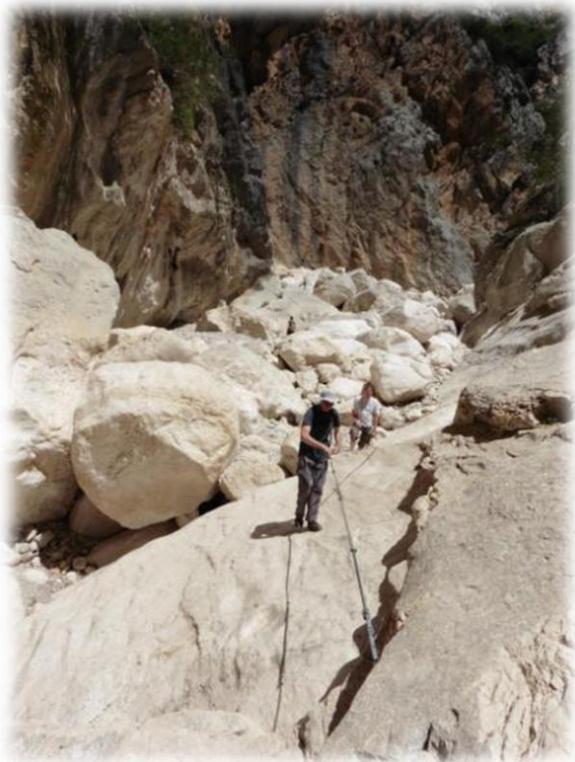
Bij nat weer is het gele traject uitaard niet te doen, zelfs niet met een gids. Het gesteente is dan te glad en op de steilste hellingen geraak je niet op.

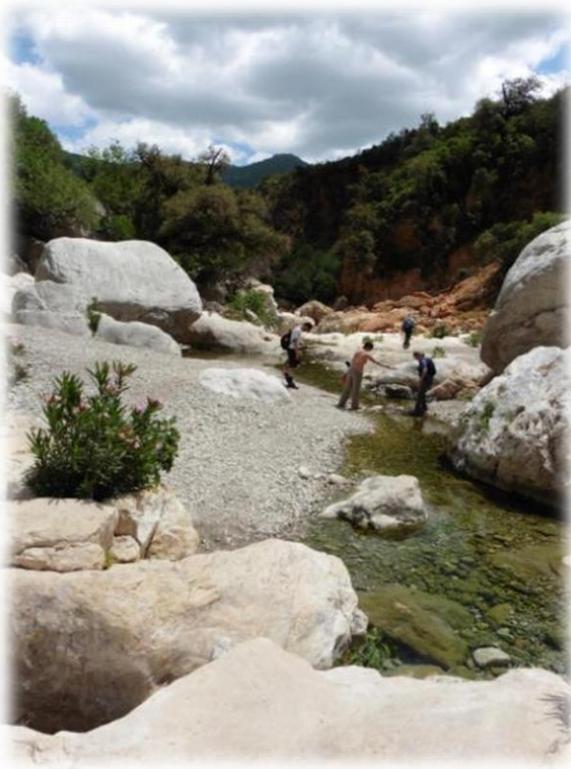
Hoe verder we gaan hoe minder mensen we tegenkomen. Het is soms ook wat zoeken op welke manier, en langs waar, men het makkelijkste door de kloof kan. Gele tekens staan ook enkel maar in het begin van dit gedeelte van de kloof, nadien moet je de weg zelf maar zien te vinden.

De moeilijkheidsgraad neemt toe in het laatste deel van de kloof waar de muren hun hoogste punt bereiken. Een werkelijk fascinerende omgeving!

Van in het naburige dorp kan je met een jeep tot dicht bij de kloof gebracht worden en krijg je een gids mee, dit kost ongeveer 60 euro per persoon.

Een van de bronnen staat gemarkeerd met een Sardijnse vlag. Het water stroomt er altijd en is heerlijk fris.

Aan de parking kan je een verfrissing kopen en in de buurt kan je een frisse duik nemen.

Als de mistral er even niet is, is het heerlijk om op ons terras, met zich op zee, te eten. De dames hebben terug een overheerlijke maaltijd klaar gemaakt.